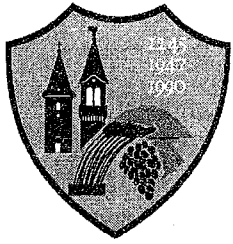

HARKÁNAK – HARKÁRÓL – HARKÁÉRT

HARKAI HÍRMONDÓ

A HARKAI KÉPVISELŐ TESTÜLET TÁJÉKOZTATÓ LAPJA

Tartalom:

Rombai László: Önkormányzati hírek
 Papp Attila: Kerékpártúra osztrák szomszédainkkal
 Haris Vincéné: Fejezetek Harka krónikájából 3. rész
 Özv. Gosztola Lászlóné: A mi Hellus nénink
 Dr. Hargitai László: Szüreti felvonulás és bál
 Szabó Károly: Magyarfalvai határőrök találkozója Harkán
 Szabó Károly: Hajrá Harka! – az 55 éves egyesület története – 5. rész: Az edző Bán József
 Tóth Tihamér: Helló Brüsszelből!
 Szabó Károly: Híres emberek Harkán
 Szabó Károly: Októberi ős
 Fontos információ a felsőoktatásban résztvevő és részt venni szándékozók részére
 Harkai programok október – november hónapban

Rombai László polgármester:

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Önkormányzatunk képviselő – testülete az elmúlt nyári időszakban egy rendkívüli ülést tartott, július 21 – én, amelyen

állást foglalt abban, hogy 2003. szeptember 20 – án nemzetközi kerékpártúra lebonyolítására kerüljön sor, a túra szervezésével Papp Attila képviselőt bízta meg,
foglalkozott a szélerőmű telepítésének előkészítésével, melynek során felhatalmazta Rombai László polgármestert, a telepítési feltételek vizsgálatára vállalkozó ELEKTRAWINDS céggel kötendő együttműködési keret-megállapodás aláírására,
46/2003 Kt. számú határozatával Csatári Anikó, a kuratórium elnökének lemondása miatt módosította a „Harkai Iskoláért” alapítvány alapító okiratát, melyben új elnöknek Tóthné Matyi Jolánt bízta meg a képviselő – testület,
kiegészítette az általános iskolába beiratkozott tanulók részére az államtól kapott támogatást, a tankönyv és beiskolázási átmeneti segélykeret terhére, gyermekenként 3000 Ft-ra.

Felhívjuk a lakosság figyelmét, hogy az önkormányzat rendeletei hivatalos munkaidőben a polgármesteri hivatalban megtekinthetők.

Tájékoztatjuk a Tisztelt Harkai Polgárokat, hogy a polgármester a következő fogadóóráját október 11-én (szombaton) 10.⁰⁰ – 12.⁰⁰ óra között tartja a Polgármesteri Hivatalban.

Papp Attila:
KERÉKPÁRTÚRA
 OSZTRÁK SZOMSZÉDAINKKAL

2003.szeptember 20.-a. Gyönyörű verőfényes nap, várakozás, izgalom, szorgos munka már reggel hét óra óta. Még kísért az elmúlt szombat, esős, hálátlan szüreti időjárása, de nem, ma nem jöhet semmi, ami ellenünk dolgozik. Rohan az idő, a sportpálya körül fel-felbukkan egy-egy kerékpáros. Kilenc órától aztán elindul a verkli, jönnek-jönnek a bringások, ismerősök és ismeretlenek. Sopronból, Ágfalváról, Fertődről, Fertőrákosról, Hegykőről, Kőhidáról, Győrből, Mosonmagyaróvárról, Alsóőrsről, Budapestről. A határ felől is jönnek, Neckenmarktól, Tullnerbachból, még ha kevesen is, de jönnek! Szinte alig van idő a nevezésre, máris tíz óra és indul az első Harka – Neckenmarkt kerékpártúra mezőnye. 253 (kettőszázötvenhárom!) bringás, egyedül, tandemmel gyerekekkel. Családok, barátok és magányos kétkerekesekek egy emberként jó hangulatban tapossák a pedált. Felemelő érzés ezt látni!... Ők elmentek, de a helyszínen tovább folyik a munka. Elkészül a statisztika a nevezett résztvevőkről. 84 gyermek és 169 felnőtt induló, 4 - 66 éves korig. A nem nevezettek között (szülei vitték) 1 éves volt a legfiatalabb csemete.

Előkerül a tombola, az emléklapok, míg közben a szomszéd sátorból már érezni a gulyás illatát. Negyed 12-kor pedig már érkezik is az „első fecske”, a leggyorsabb. Gratulálunk a teljesítményéhez, de újra megjegyezzük, hogy ez túra, nem verseny. Egyre többen érkeznek vissza, mindenki mesél, ki hol tévedt el, milyen volt a fogadtatás, osztrák szomszédainknál. Volt láncszakadás, defekt és minden, ami kerékpárost érhet. De a hangulat most is jó. Beszélgetünk, eszünk – iszunk, mindenki tele van élménnyel. Csak jönne már a tombolasorsolás! Köszönet a szponzoroknak, van bőven ajándék. A fődíj pedig két szuper bicaj! Egymás után, szépen minden gazdára talál, s a válasz, elégedett és csalódott arcok. De szóljon egy taps mindenkinek, aki eljött, aki teljesítette a túrát!
 Ezen a napon, csak nyerni lehetett!!!

Jövőre kell, hogy újra találkozzunk! Mi szervezők is tanultunk ezen a napon, hogyan kell legközelebb még jobban csinálni. Kérlek Téged, olvasó, Te pedig gyere el jövőre (is), teremtsünk hagyományt, mert bebizonyosodott, hogy érdemes volt megszervezni, öröm volt ott lenni!! Annyit már most elárulhatok, hogy jövőre nem a szüreti idő alatt fogjuk megtartani a túrát, mert nálunk és osztrák szomszédainknál is többen vettek volna részt más időpontban.

Végül megköszönöm mindenkinek, aki részt vett a rendezvényünkön, vagy tett bármit a megvalósításért!

Papp Attila képviselőtársam minden részletre kiterjedő szervezőmunkájának köszönhetően (ami még arra is kiterjedt, hogy a nyári napokat idéző időjárást biztosított...) remek hangulatban és nem várt létszámú résztvevővel sikerült lebonyolítani az első általunk szervezett nemzetközi kerékpártúrát. Egy nagy lépéssel ismét közelebb kerültünk szomszédainkhoz, amit érezhetően az érintett falvakban is jó szívvél fogadtak. Valamennyiünk nevében mindezt megköszönöm Papp Attilának, gratulálunk.

(Dr. Hargitai László alpolgármester)

Haris Vincéné:
 FEJEZETEK HARKA KRÓNIKÁJÁBÓL
 3. rész

A Reformáció (1517) elterjedésével fontossá vált a Biblia olvasása, ami megnövelte az iskolák jelentőségét. Sorban alapították az iskolákat a falvakban is. Harkán Reiter István lelkész beiktató okiratából, 1588-ból tudjuk, hogy van tanító a faluban, és hogy a paplakban lakik. Tehát már van Iskola! (1587 – től ismerjük az evangélikus lelkészek neveit is, 1638 – től az evangélikus tanítókéet is.) 1584 – 1606 közötti tilalom ellenére Keresztúrra, vagy Nyékre zárandokoltak a harkai lakosok is, ahol az ottani evangélikus lelkész prédikált és végzett el minden egyéb egyházi szertartást.

A Bocskay felkelés alatt (1604 – 1606) különösen sokat szenvedtek a harkai polgárok, ugyanis Bocskay hajdúival négyszer szállta meg Sopront és Keresztúrt is megtámadta. Az 1605. nyári fosztogatások, gyújtogatások következtében a harkaiak gabonája nagyrészt odaveszett. Így a következő tavasszal az éhínség a faluban olyan nagy volt, hogy a város, 1606. március 7 – én kénytelen volt a harkaiak számára ennek enyhítésére egy osztrák kereskedőtől gabonát vásárolni.

A „Bécsi béke” szerint Soron és jobbágyfalvai vallásszabadságot kaptak, így Harkán ismét szolgálatba léphetett egy evangélikus lelkész.

Eszterházy Miklósnak nézeteltérései voltak Sopron várossal, ezért 1614. január 28 – án megszállta annak jobbágyfaluját Harkát és tekintélyes követelésekkel sújtotta a falu jobbágyait.

Bethlen Gábor erdélyi fejedelem hadai 1619 – ben a környéken harcoltak II. Ferdinánd ellen. Mindkét sereg sarcolva, fosztogatva dúlt végig a falun.

Harkán 1636 – tól vezetik a kereszteleési anyakönyvet.

Sopronban és jobbágyfalvaiban 1644 – ben pestisjárvány szedte áldozatait.

1658 –ban átépítették a templom belsejét, két oldalon karzatot kapott és átépítették a megrongálódott tornyot.

A Wesselényi – féle összeesküvés után, az ellenreformáció megint teljes erővel dúlt az országban, ennek egyik következményeként 1673. december 23 – án ismét katolikussá szentelték a templomot, s később a templombelsőt is részben átalakították.

A harkaiak titokban, bujkálva 110 évig híek maradtak evangélikus hitükhöz. Lipót osztrák császár és magyar király, 1674 –ben Bécsben kelt oklevelében Harka községet mezővárosi rangra emelte és a Péter – Pál napi vásár mellett még egy második vásár tartására is engedélyt adott, Bertalan napi vásár címen, napjául augusztus 23 – át határozta meg. A fennmaradt irások szerint ez a második, elsősorban állatvásár volt. (A XIX. sz. közepétől már nem lehet olvasni erről)

A mezővárosi rangját Harka az 1800 – as években még használta.

Özv. Gosztola Lászlóné:

A MI HELLUS NÉNINK

Örömmel tapasztalhattuk, hogy a 2003. 4. számú Harkai Hírmondó egyházi témájú riportnak is helyet adott. Ezen a tényen felbátorodva szeretnék egy kisebb lélegzetű hasonló írást megjelentetni. Azért nem riport formában, mert jól tudom, akiről írni szeretnék, szerénysége miatt nem járulna hozzá.

HELLUS NÉNI - akit kicsi és nagy egyaránt így ismer és tisztel - az evangélikus gyülekezet kántora. Több mint fél évszázada végzi szolgálatát mélyről jövő hittel, szeretettel, minden ellenszolgáltatás nélkül. Vasárnapról - vasárnapra, vagy egyéb alkalmakkor avatott tehetséggel, szívvel-lélekkel orgonál. Annyira szívügye ez a szolgálat, hogy vasárnap soha nem tervez programot, nem utazik el, minden távollétet elhárít; nem akar hiányozni az orgonapadról. Jóllehet hosszú étellel ajándékozta meg Gondviselőnk, most sem magára gondol, nem nyugszik. Betegyet látogat, rokoni istápol, szolgál, és újra szolgál. Ilyen volt egész élete!

Sopronból származik, ott végezte iskoláit. Felnőtt korában került Harkára. Itt élt szüleivel és nővérével, jó ideig a saját családjával is a templom szomszédságában. Nem volt könnyű élete fiatal édesanya korában sem. Két gyermekét úgy nevelte, hogy napi teendőibe bele kellett férnie a létfenntartást biztosító mezőgazdasági munkának is! Az idő múlásával, és férje szüleinek öregedésével az ő ellátásukat és ápolásukat ő végezte odaadó szorgalommal. Szükségtelennek tartom hosszú élet útját tovább részletezni. Emberöltőt átívelő hűsége és szolgálata mindent elmond róla. Példája lehet mindnyájunknak hosszú tartalmas élete, hűsége, szorgalma. Pénz centrikus világunkban sajnos kevés hasonló példával találkozhatunk!

Hosszú életet, egészséget, örömet, megbecsülést és szeretetet kívánunk neki, hogy kántori szolgálatát még sokáig folytathassa mindnyájunk épülésére és örömére.

Dr. Hargitai László:
SZÜRETI FELVONULÁS és BÁL

Aki szervezett már bármilyen rendezvényt, az tudja, hogy a résztvevőknek természetesnek tűnő részleteknek a megtervezése, kialakítása és biztosítása mennyi munkát takar. Ezért aztán annál nagyobb kint nem lehet elképzelni, mint amikor egy megtervezett, előkészített program valamilyen előre nem számítható ok miatt elmarad. Majdnem így történt ez a szüreti felvonulással ebben az évben. Kevés lenne lapunk terjedelme azok nevének felsorolásához és elvégzett munkájának néhány szavas leírásához, akik ötleteiket figurákba öntve, bábúkat készítettek, járműveiket, vagy a kultúrtermet díszítették, beszerezték, felajánlották és csomagolták a tombolákat. A falu apraja – nagyja, a **szülői munkaközösség** (azért Őket ki kell emelnem!) irányításával és a sok – sok szülő aktív részvételével dolgozott, vette elő, szerezte be, vagy varrta erre az alkalomra illő ruháját és közben az eget szemlélte, mert az bizony nem volt kedves hozzánk. Előtte és utána kánikula, de a felvonulás alatt esett az eső.

A résztvevőknek köszönhetően, ennek ellenére nem változott a program, csupán néhányan nem vállalták azt a kis kellemetlenséget, hogy ruhájuk az esőtől elázott, vagy egy – két ideges, embertelen magatartású autós száguldásának eredményeként, sáros vízzel lefröcskölt legyen. A résztvevők kedvét persze még ez a kellemetlenség sem tudta letörni, még csak utánuk sem fenyegettünk válaszként. Jó hangulatban tartottak ki, vonultak végig a tervezettnél kicsit rövidebb úton.

Estére, a bál nyitására persze már mindannyian, az alkalomhoz illő ruhába átöltözve, száraz időben érkezünk. A szülői munkaközösség gyöngyszemeit persze nem tudtuk megelőzni. A felvonulás alatt megázott hajuk újra pompázott, s mosolyogva fogadtak minden érkezőt. Háttérként szólt a kellemes talp alá való.

A bál is jól sikerült, sem az eső, sem más nem tudta megzavarni a jó hangulatot.

Köszönet érte mindenkinek, aki bármilyen formában hozzájárult ehhez a sikerhez. Annak is, aki névtelenül, és azoknak is, akik nevüket adva hoztak, vagy küldtek tombola tárgyat, szervezték, rendezték ezt a napot, annak bármelyik percét. Köszönet még egyszer is a szülői munkaközösségnek a szervezésért és aktív közreműködésükért, a kedves szülőknek és azoknak, akik a szülőkön keresztül nyújtottak bármi segítséget. Sajnos azoknak, akik valamiért nem tudtak részt venni e két programon, a fotózás ördögének közbelépése miatt nem tudunk képekben beszámolni a történetekről, s amiért ez jövőre is előfordulhat, javasoljuk akkor majd személyesen legyenek résztvevői a szüreti hangulatot idéző programoknak.

Bízom benne, hogy eljön az az idő, amikor az ehhez hasonló rendezvényekhez lesz egy olyan kultúrházunk, vagy legalább egy nagy termünk, amiben nem kell izgulnia a takarítónőnek attól, hogy a terem takarításakor a porral együtt ki ne seperje a korhadt parkettát is.

Szabó Károly:

MAGYARFALVAI HATÁRŐRÖK TALÁLKOZÓJA HARKÁN

Bizony régen volt már, amikor a naptár az 1963-as évet mutatta, több mint másfél emberöltő. Ebben az évben öltötték magukra a katonaruhát azok az akkor még ifjanc legények, akik most szeptember 13.-án tartották ez alkalomból 40 éves találkozójukat Harkán. Itt, az akkori nevén Magyarfalván 2 évig őrizték, védtek az ország határát, szolgálták hazájukat. Különös baráti, mondhatnám testvéri kapcsolat alakult ki a majdnem 700 lakosú község és a határőrök között. Sőt szerelmek szövődtek, a mai napig is tartó boldog házasságok is születtek a hál' istennek a katonaságnál már akkor is létező „kimaradások” következményeként. A magyarfalvi őrs katonái folyamatosan kivették részüket a község kulturális életéből, a labdarúgó-csapat tagjaiként kiváló eredményekkel öregbítették a település hírnevét. Tulajdonképpen bármilyen kis megmozdulás, rendezvény volt a faluban, a bálaktól a különböző munkálatokig határhozeink mindig lelkes részesei voltak ennek. Itt éltek közöttünk, a faluhoz tartoztak.

A mai középkorosztály s természetesen az idősebbek is jól emlékeznek a mára már legendává vált nevekre, Raschtól – Kucskáig. Magam is gyermekkorom egy részét, több hasonló korú társammal együtt a magyarfalvi őrön töltöttem, szinte nap mint nap a katonák között, s így amikor megkaptam Marton Károly meghívását, különösképpen, kíváncsian vártam ezt a találkozót. Kora délután a megbeszélte időben el is kezdődött a rendezvény. Elsőként Csendes Géza, azaz Csendes tizedes a program főszervezője köszöntötte egykori bajtársait, majd Borbély József emlékezett meg azokról, akik sajnos már nem lehetnek közöttünk. A szeretet, az emlékezés, a meghatódás és a hála könnyei csillogtak szemükben, nem csoda, hiszen négy évtized után, ez volt az első közös találkozásunk. Majd a kölcsönös ajándékozás kicsit oldotta a feszültséget; többek között Rombai László polgármester illusztris ajándékot, egy egész kisméretű, de valódi határőr sapkát vehetett át. Természetesen ő is meglepte az „öreg vitézeket” Harka község szerény ajándékával és egy emléklappal. A közös ebéd előtt még, étvágycsinálónak megkóstolhattuk Murvai János finom pálinkáját. Sajnos az akkori parancsnokok, a hivatásos tisztek közül már senki sem él, így a helyi temetőben virágcsokorral rótták le kegyeletüket egykori „főnökük” sírjánál. Ezután a nap legizgalmasabb programja következett: számukra a 2 évig otthonukként szolgáló határőr őrsg meglátogatása. A lehangelő látvány ellenére – az enyészet, a pusztulás 10 éves látványa fogadta őket – izgalommal keresték, mutatták a 40 évvel ezelőtti emlékek ma is látható nyomait, a hálószobát, az ügyeletet, a fegyverszobát, sőt a drótkerítésen a valamikori engedély nélküli kimaradások nyomait is. A nap hátralévő részét az esős, zord időjárás miatt a vendéglőben voltak kénytelenek eltölteni, de az éjfélbe hajló idő is kevés volt ahhoz, hogy igazán, mindent elmondjanak egymásnak. Azt hiszem ez a szimpatikus, jó kedélyű kis társaság megérdemli, hogy név szerint is említést tegyék róluk: Csendes Géza, Borbély József, Murvai János, Mogyorósi József, Rasch László, Fábíán József, Kucska Ferenc, Fülep László, Erdős Csaba és végezetül udvariasságból a két jelenleg is Harkán élő egykori határőr, Rév József és Marton Károly. Befejezésül a búcsúzásnál elhangzott mondatokból idéznék néhányat: „Isten veletek! Vigyázzatok magatokra! Két év múlva újra találkozunk. Úgy legyen!”

Szabó Károly: **HAJRÁ HARKA!**

– az 55 éves egyesület története –

5. rész:

Az edző Bán József

Az edző, Bán József igyekezett sportszerű életmódra nevelni játékosait. Íme, két példa:

Történetesen esküvő volt a faluban. A menyasszony Nagy Jolán (Matyi Istvánné) volt, aki később, több mint húsz évig a község VB titkára, majd a rendszerváltás utáni első polgármestere lett. Miletics János és Vas Ernő a hagyományokhoz híven, ahogy illik, hivatlanul elment az esküvőre, hogy kikérje az ún. háromtáncot. A probléma ott kezdődött, hogy az esküvőn részt vett meghívottként Bán József edző is, aki még melegebben közölte velük, ha már így idetévedtek, ám maradhatnak egy órát, de utána irány haza lefeküdni, mert holnap labdarúgó-mérkőzés lesz. Jó volt a zene, hideg volt a sör, a mi két emberkénk hangulata percről-percre fokozódott. Már több mint egy órája mulatoztak, amikor az ajtóban megjelent két határőr, géppisztollyal vállukon. Egyenesen hozzájuk léptek, meglepetésük fokozódott, amikor magázódva szóltak hozzájuk:

- Maguk ketten velünk jönnek!

Egyenesen a magyarfalvi őrsgre kísérték őket.

- Válasszanak szobát maguknak, jó éjszakát! – hangzott a vitát nem tűrő utasítás.

Természetesen a szülőkkel közölték, hogy csemetéik a lehető legjobb helyen töltik az éjszakát. Másnap a határőrség előtt a katonákon kívül még két civil is felszállt a mérkőzésre induló autóbuszra.

Egy jó edző ellenőrzi játékosait, megfelelő életvitelt folytatnak-e, betartják-e a játékszabályokat a pályán kívül is? Ezt tette Bán József is, amikor egy szép szombat este, későn este elindult meglátogatni „fiat”, vajon hol, s hogyan töltik ezt a hétfégi éjszakát a holnapi mérkőzés előtt. Odaért Vasék házához. Bekopogott az ablakon.

- Vas néni, az Ernő itthon van?
- Igen, itthon! – volt a tömör válasz.
- És mit csinál?
- Alszik a szobában.

Az edző benézett a szobaablakon, de sötétségen kívül semmit nem látott, ha azt egyáltalán látni lehet. Egy kicsit tétovázott, bizonytalan volt, valóban itthon van és alszik? Talán szégyellte is magát, hogy nem bízik meg egy édesanya szavában, de végül is ő az edző és ha már idejött a falu túlsó feléről, csak joga van megszabadulni kételyei láncától.

- Vas néni, legyen szíves, kapcsolja fel a villanyt!

A mama nyugodt, lassú mozdulattal, hangtalanul felső állásba helyezte a kapcsoló kis karját, nehogy felébressze vele az éppen szundikáló fiacskáját. Az edző halkán jó éjszakát kívánt, és megnyugodva, hogy teljesítette egy kellemetlen feladatát, ahogy jött, el is távozott.

⊗

Tóth Tihamér:

Helló Brüsszelből!

Egy kopott 1946-ban készült fénykép hozott össze Szabó Károllyal. Azóta találkoztunk néhányszor és szoba került a Harkai Hírmondó is, megkért, hogy mint régi harkai írjak egy pár sort az újságba. Mivel már 30 éve Belgiumban lakunk, és a magyar közös piaci belépés előtt megpróbálom bemutatni a mi országunkat. Legalább a harkaiak tudják kit szídjának...

Belgium 1830-ban „született”. Megunták a háborúkat az akkori királyok, mivel e terület a fegyverek erejétől függve, francia, német, spanyol, vagy osztrák fennhatóság alá került. A Napóleoni háborúk után. (ez egy másik téma talán, mivel a Waterloo-i csataterén lakunk) az akkori vezetők eldöntötték, hogy létrehoznak egy új országot. Az itt lakó ősi törzs neve után Belgiumnak hívják. Egy száz herceg, I. Lipót, az ország első királya. Fontos, hogy országa érdekében az uralkodó semleges maradjon. 1870-ben a németek elfoglalják Franciaországot. A belgák semlegesek maradnak és ugyanúgy internálják a francia és német katonákat. (Néha egy táborba.) A következő király II. Lipót egy „kis” területtel bővíti országát, 40-szer nagyobb, mint Belgium saját maga, Kongó gyarmattal. Mivel a királyi család nem tudja ezt adminisztrálni, a belga népnek adományozzák. E hihetetlenül gazdag gyarmat sokat fog még szerepelni a belga történelemben. Az I. Világháború sajnos a béke végét jelenti, mivel a németek betörnek Belgiumba. A belgák akkor már I. Alberttel az élükön (persze francia és angol segítséggel) hősiességgel védekeznek, és pár km²-t sikerrel védenek meg egész a háború végéig. A háború után megindul az újjáépítés, a német kárpótlási adó és a gyarmat, Belga Kongó hozzájárulásával két háború között Belgium nemzetközileg is nagy tekintélyt szerez magának. Semlegessége ellenére 1940 májusában a németek újra megtámadják. A király segítséget kér, jönnek is a franciák és az angolok, de a németek olyan haditechnikai fölényben vannak, hogy mindenki menekül amerre lát, így a belgák maguk maradnak és 18 nap után kapitulálnak. 1945 elejére Belgium újra szabad lesz, és újra indul az ország újjáépítése. A szocialisták, (főleg a wallonok, franciául beszélők) III. Lipótot, aki inkább vállalta a fogságot a menekülés helyett, mivel a fogságban újra házasodott, nem engedték vissza. Fia a 18 éves Baldwin lett az új király, aki haláláig, 1993-ig uralkodik. Azóta öccse, II. Albert a király. A II. Világháború után Belgium hamar észrevette, hogy túl kicsi gazdaságával egyedül nem sokra viheti, így létrehozták a Benelux államokat. (Belgium, Hollandia, Luxemburg) A siker láttán csatlakozott Franciaország, Németország, Olaszország és nemsokára a többiek is. Mivel az ötlet egy kicsit Belgiumban is született, valamint többnyelvű ország is, az unió központja lett. Itt vannak általában a tárgyalások, a döntések, de a felvonulások és a tüntetések is. (Talán a közeljövőben magyarokat is vízgyúznak majd a brüsszeli rendőrök. Szerintem a magyar belépés jót tesz majd az országnak. Egy átmeneti időre biztos szükség lesz, de tudom, hogy egy magyar tud annyit, bír annyit és ér annyit, mint a többi európai... ha akarja...

Sok boldogságot, örömet minden harkainak!

Utóirat: Mikor Szabó Károlytól megkérdeztem, mit írjak, azt válaszolta, „Akármit, de igazat.”- tehát tévedésről nem volt szó.

Szabó Károly: **Híres emberek Harkán**

Ebben a több részre tervezett írásban olyan embereket szeretnék bemutatni a kedves olvasóknak, olyan országos hírnévvel bíró személyeket, akik ugyan más-más korban éltek, foglalkozásukat mesterségüket tekintve nagyon különbözőek, de egy közös momentum alapján kerülnek a hírmondó hasábjaira: Itt jártak Harkán. Van olyan köztük, akinek sokáig lakóhelye volt a falu, van aki csak néhány hónapot élt itt, vagy néhány napot, esetleg csak egyikét órát töltött el településünkön. Az eseményeket kronológiai sorrendbe foglaltam.

1. rész:

Erre járt Őfelsége a császár

1681-ben Magyarország a Habsburgok dunai monarchiájához tartozott. A császár I. Lipót Thököly Imre bujdosóinak mozgalma és a Birodalom kedvezőtlenre fordult nemzetközi helyzete miatt kénytelen volt 19 éves szünet után összehívni az országgyűlést Sopronban. Az akkori honatyák Thököly sógorát Eszterházy Pál bányavidéki főkapitányt választották meg az ország nádorává. Ekkor nagyjából visszaállt a bécsi béke és a dualisztikus politikai berendezkedés. Ebből az alkalomból 1681 június 10.-én Bécsből Sopronba látogatott I. Lipót császár. Az újonnan megválasztott nádor Eszterházy Pál meghívta őfelségét Deutschkreutz-i kastélyába. Az uralkodó és felesége így Sopronból Harkán keresztül utazott az Eszterházyak rezidenciájába. A soproni lakosok is megcsodálták a pazar pompával érkező menetet, de a harkaiak mivel itt nem volt akkora tömeg, mint a városban közelebről és sokkal pontosabban láthatták a királyi párt és kíséretét. Ezen a nyári napon a gyerekek tátott szájjal, a felnőttek is csodálkozó tekintettel minden foglalatosságot félbehagyva bámulták a napsugártól fényesen csillogó, aranyozott hatfogatú hintót. A szomszédok egymásnak átkiabálva adták hírül a fenséges pár érkezését. A lovaik olyan csodálatosan voltak feldíszítve, hogy rajzolni sem lehetett volna szebbet. A hintó előtt és mögötte is a császár marcona, morcképű, de délceg katonái lovagoltak több színben pompázó egyenruhájuk, csillogó kardjuk, fegyverük szinte vonzották az emberek tekintetét. Természetesen a legjobban mindenki a császárra és a feleségére volt kíváncsi, vajon rájuk néznek-e a hintó ablakából, esetleg kiintegetnek, vagy talán meg is állnak; hiszen hallottak már olyat is, hogy a király megajándékozta szegényebb sorsú alattvalóit. Ki tudja, ha valóban megállnának, lehet, hogy aranypénzt is osztogatna nekik. Ez az álom azonban hamar elillant, a császár nem állt meg. A falu elején úgy bukkan fel ez a díszes menet, mintha egyenesen egy mesekönyv lapjaiból léptek volna ki. Szép komótosan átporoszkáltak a kis településen, mosolyogva integető emberek sorfala között. A harkai gyerekek tisztos távolságból egy darabig még mezítláb, futva követték az egyre távolodó hintót és kíséretét. Az emberek mindaddig integettek, míg el nem tűnt a díszes kompánia utolsó lovas katonája is a Keresztúri út hajlatában. Mindössze tíz percig tartott ez a mesébe illő jelenet, - valóságát levéltári adatok bizonyítják – amikor I. Lipót osztrák császár és magyar király, feleségével a történelem folyamán az egyetlen uralkodónk volt, aki Harka földjére lépett. A császár ahogy jött, olyan pompázatos eleganciával el is távozott Sopronkeresztúr irányába, de ez a nap, ez az esemény örökre megmaradt az emberek lelkében és emlékezetében.

Évtizedekkel később, amikor összegyűlt a falu apraja – nagya, a hosszú téli estéken kukoricafosztás közben gyakran elhangzott ez a kérés a gyerekek szájából: „Nagypapa, meséld el még egyszer azt, amikor Harkán járt a császár!” – és a nagypapa elkezdett mesélni: „Bizony-bizony nagyon régen történt, még mezítlábas gyermekkoromban. A város felől egy szép nyári napon, egy gyönyörű, arannyal bevont hintó érkezett. Hat gyönyörű paripa repítette egyenesen ide Harkára. No, de azt tudjátok, hogy amit elmondok, az nem mese, hanem igaz történet, ami arról szól, hogy” - mivel a gyerekek már sokszor hallották a történetet, kórusban folytatták: - erre járt őfelsége, a császár...

Szabó Károly:

OKTÓBERI ŐSZ

DERESEDŐ HAJÚ BARÁTAIMNAK

Elrohant a tavasz
És velem ment a nyár.
Már csak őszt ígérhet
A fáradt napsugár.

Havat várnak ott fent
A soproni hegyek,
Széllel fenyegetnek
A sötét fellegek.

Legyünk csak vidámak!
Hisz messze még a tél,
Bár hajunkra ráhull
Szép lassan a dér.

Búsulni? Mit sem ér!
Kedves, jó barátom!
Igaz, csak emlék már
Mi volt a múlt nyáron.

Ősszel is kel a nap,
Halványan zöld a rét,
S ötven éves fejjel
Jössz rá, hogy milyen szép.

Homlokod ráncait
Van ki elsimítja,
Elmúlt szerelmeknek
Se híre, se hamva.

Elrohant a tavasz,
Mert elvitte a nyár.
Gyönyörű őszt ígér
A fénylő napsugár.

Fontos információ a felsőoktatásban résztvevő és részt venni szándékozók részére!

Harka község önkormányzatának képviselő – testületének megbízása alapján Rombai László polgármester, a Felsőoktatási Pályázatok Irodája felé bejelentette, hogy csatlakozni kíván a hátrányos szociális helyzetű felsőoktatási hallgatók, illetőleg felsőoktatási tanulmányaikat kezdő fiatalok támogatására létrehozott „Bursa Hungarica” Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázat 2004. évi fordulójához. Az önkormányzat az ösztöndíjpályázat 2004. évi fordulójának általános szerződési feltételeit elfogadja és kötelezettséget vállal arra, hogy a pályázatok kiírása, elbírálása és folyósítása során maradéktalanul az Általános Szerződési Feltételekben foglaltaknak megfelelően jár el.

Az érdeklődők a Polgármesteri Hivatalban a jegyzőtől fogadási idő alatt, a polgármestertől fogadóóráján kérhetnek bővebb információt.

Ami előző számunkból kimaradt....

.....két pillanatra még egyszer a FALUNAP-ról

Az általános iskola 4. osztályos tanulói a "Rátóti csikótojás" c. darabot adták elő.

Rázó Józsefné vezényletével újra hallatta hangját a harkai kórus

HARKAI PROGRAMOK

október – november hónapban

október 04. (szombat) 8 órától: Társadalmi munka az iskolaudvar kialakításához szükséges. Kérünk mindenkit, hogy segítse tanulóink részére az iskolaudvar kialakítását olyan kézi munkával, melyet géppel nem lehet elvégezni. A szervezés miatt kérjük, hogy aki részt tud venni ezen a munkán, október 03 (péntek)- ig jelezze az iskola igazgatói irodájában. A résztvevők hozzanak magukkal ásót, lapátot vagy gereblyét.

október 06. (hétfő) 17 óra: Az általános iskolában megemlékezés az aradi vértanúkra. Utána mécses gyűjtás a kopjafánál.

október 13. (hétfő) 16 óra: Nyilvános képviselő – testületi ülés. (Napirendjét később közöljük).

október 23. (csütörtök) 10 óra: Rövid megemlékezés a kopjafánál, az 1956 – os forradalom és szabadságharcra. (Ünnepi beszédet mond Rombai László polgármester)

október 24/25 (péntek/szombat): Társadalmi munka, a katolikus templom domb lépcsőinek kijavítására.

Ide nem kell szerszámot hozni, mert itt betonozási és földmunka lesz.

november 09. (szombat) 16 órától: Öregek Napja

Tájékoztatásul elmondjuk, hogy a képviselő - testület ez évtől változtat az eddigi köszöntés formáján. Két lényeges változás mellett döntött, melyek a következők:

Az egyik változás, hogy nem pénzt, vagy tárgyi ajándékot ad az időseknek, hanem egy **ünnepi vacsorát rendez**, az alkalomhoz illő környezetben. A vacsorát megelőzően óvodás és iskolás unokák, műsorukkal köszöntik a résztvevő nagyszüleit, illetve minden idős harkai polgárt.

A másik változás, hogy **2003. évtől** az Öregek Napján (ez évben 2003. november 09-én) a **hatvanadik életévüket betöltött nő és férfi polgártársainkat fogjuk köszönteni.** A hölgyeink közül azok, akik az előző évben betöltötték az 55; 56; 57; 58, vagy 59 – dik életévüket, és már eddig köszöntöttük, most és a következő években is rész fognak venni ünnepségeinken, de azok akik ebben az évben töltik be az 55 – dik életévüket, csak 60 éves koruktól kerülnek ebbe a körbe.

Ez évben az Öregek Napját Balfra terveztük, a Panoráma étterembe, ahol „Márton napi” hangulat várja a résztvevőket. A vacsorához természetesen ingyenesen, különjáratos buszokkal fogjuk kijuttatni a meghívottakat és a gyermekeket, kíséretükkel.

november 11. (kedd): Márton napi lampionos felvonulás, a szokásos útvonalon.

november 24. (hétfő): Képviselő - testületi ülés. (Napirendjét később közöljük).

HARKAI HÍRMONDÓ
Kéthavonként 400 példányban megjelenő,
térítésmentes lap, a harkai lakosok tájékoztatására
Kiadja: a Harkai Önkormányzat
Felelős kiadó: Rombai László polgármester